

רע"ז נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ר"ן סמ.

ממורת הש"ס

(א) לקמן פא. (ב) לקמן
פט. (ג) [לעיל יח. שבוש
ח:]. (ד) [כמדבר ל].
(ה) [ע"ש היטיב וברין איתא
על נסין וכן ברש"י שכתב
מרבא דלעיל יח.].

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

בר"ץ ר"ח בקי רבת ובר'
ראתקושי איתקוש. עין
בר"ץ לקמן דף פו ע"ב
ד"ה למימרא:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א' גמ' י"ש שאלה נהקס וא
אין שאלה נהקס. נ"ב
עמ"ש על הגליון לעיל דף
סו ע"א ודו"ק:

פירוש הרא"ש

שמע אביה והפך לה
ולא הסכים הבעל לשמוע
עד שבת חורר האב
והפך חלקו של בעל. כן
לא חששין מירצא דרין
דהפך האב נחיי הנעל
ולא הוהיר נאומה הפכה
שוב לא תועיל נאומה דלא
מלצו שמי הפדות גאס
אחז קמל: הן זון דבר
ב"ש. דסמינא להו מינו
ניח וספספא האב נאמר
חלל דמלל חלל נאומה

שט אהים ודפער לה' ב' זיוו ואלה הפסוקים הנבעל לשמוע שופר לה' שט שמה חזקו (א) ומיפער חקון פ' בעל וזין ד' צריך חקון חקון ודחול ודבר הפ' (ב) אורמים א"י יבול הפ' חקון פ' בעל בעלד אה"ה חקון ומיפער חקון עמי שטא דפנינה לכו מקלש' (ג) היכא דהפער חד חלל חכניה ואחתי ה' הגדר שט אלו שטין אסורא חמור כבתמלה ויזין

לדעתו הנדר שלם הוא מבייש ליה
לכטל חלקו וחלקו הנעלל דמורקוה
דביו: וזכר שמי' אספר דמי' קא
גיו. ר' קדם האב וספר חלקו חתמו
לשנים ונפתל חלקו ועדיין חזיו קיים
ושמפער עשיו חלקו לא צעל ליה
שמוסר: ש"מ. דתנאי היה ונתגל
קלש כביח הלל: יש שאלה בקסס.
שחס קיימו לה נדרה האב ואחרים
ונשלו על הקמתו מהו מי יש שאלה
ויחולו להפך לה לו לא: יש שאלה
בספר. היכא דקיים האחד והיפך
האחד יכול האחד לשאל על הקמתו
במקום שספר כבר השיג והיו מופר (א):
עני' אחר יש שאלה בספר. כל' אחר

יש שאלה בהקם מי היו מופר הנדר בנאותה שאלה דהקמה דלח
 נרץ לומר לה (ו) בהפרתו או אין שאלה בהפר דלא היו מופר אלא
 מפר לה בנעל או האב לאחר שגאל בנאותה שאלה דהקמה לא היו
 מופר לה: **ט"ז נשאלין על הפסק.** לנשנא קמא נשאלין על הפסק
 ומותר להפר לה: **ואין נשאלין על ההפר.** דהיבא דקיים אחד והפר
 אחד אין נשאל (ז) אלא או כולו בשאלה או כולו בהפרה בעיני
 ולישנא בתרא נשאלין על הפסק ומותר להפר לה אפי' ואין נשאלין
 על ההפר דאין הנדר מופר בהם שמתיר החכם לנעל ההקמה אפי'
 מפר לה בעל או לא לחיוב: **ע"ז יש שאלה נשאלין.** קשיא לה בעל
 או האב הנדר ואפי' הלך ונשאל עליו לחכם והתירו החכם (ח) מי
 אמרין דכיון שקיים את הנדר שוב אין נשאלין עליו ולא היו שאלה
 מעליה או דלמא כיון שהתירו חכם בעלה הקמיתו וביטל הנדר: **אפי'**
יש שאלה בהקם יש (לה) שאלה בהפר. כלומר במקום הפסד שח
 שמע את דבריה ולא רצה להפר אלא הלך ונשאל בו ביום על אות
 נדר לחכם מאי מי אמרין הואיל אם היא הולכת לחכם ונשאלת לו
 שיהא ממירה דהא לדבריה הכל אין נשאלת לחכם יכול להמיר לא
 בעל נמי אם נשאל האב לחכם על נדר כמו היא מותר הואיל ואי
 הגא מיה מיפר: **ט"ח דאמר רבי יוחנן נשאלין על הפסק.** בנאות
 ענין שפירשתי ואין נשאלין על ההפר כמו בן: **קיים לויי קיים לויי.**
 תרי ויזמי ונשאל על הקמה הראשונה וביטלה: **מסו.** כלומר הקמה
 שניה דלא נשאל עליה בעלה בנאותה שאלה אי לא: **ט"ט דאמר רבא.**
 רבא ואלי מותרין (לעיל יא.) (י) בעושה שלא אוכל שבעה ימי דאמר
 בפי' אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו ה"א נשאל על הקמה
 הראשונה שניה חלה עליו: **אמר קיים לויי וסדר אמר מופר לויי.**
 מתוך כדי דבור ונלשון הזה אמר מתוך כדי דבור ראשון ולא מימול
 הקמה אפי' חלה הפרה מהו מי יבעל ההקמה וקיים ההפרה אי לא:
 ע"פ

לקמאי ז"ל מיילי דלא נהירי ומשום הכי מפרשנא דה מאי דאיתחזי לי.
לא חיילא דנהי דלקמן (דף ע.) מספקא לן קיים ליכי שעה ומוסר ליכי

[illegible]

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של על^א י"ד נתן הן דברי ב"ש ב"ה ואומרים אין יכול להפר ש"מ לב"ש מינו גיזו לב"ה מקלש קליש ב"ש"מ בעי רבא יש שאלה בהקם או אין שאלה בהקם א את"ל יש שאלה בהקם יש שאלה בהפר או אין שאלה בהפר ת"ש ד"א"ר יוחנן נשאלין על ההקם ואין נשאלין על ההפר בעי רבה קיים ליכי קיים ליכי ונשאל על הקמה ראשונה מזה ת"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו בעי רבה קיים ליכי ומופר ליכי ולא תיחול הקמה אא"כ חלה הפרה מזה תא

וְאִתָּהּ שָׁמַל דְּהֶקְמָה דְּאִין
הֶסְפֵּר לֵאלֹהֵי מוֹפֵת אֱלֹהִים
וְהוֹסֵת שָׁמַל דְּהֶקְמָה לֹא הָיָה
עֲגָה קִמָּה שְׁמַלְיָן עַל הַהֶסֶם
הַיְּהוּב דְּקִיָּם אֶחָד וְהֶסֶר
הָיָה לִי בְּהִפְרָה בְּעֵינַי.
לְהַפֵּר לֹא אֱחָדִי וְאִין שְׁמַלְיָן
הַהֶסֶם לְנִטְל דְּהֶקְמָה אֱלֹהִים
לֹא בְּהֶסֶם. שְׁקִיָּה לֹא הִנְעַל
לְמַחֲס וְהִמְצִיר הַהֶסֶם ^(א) וְאִין
שְׁמַלְיָן עֲלֵיהּ וְלֹא הָיָה שָׁמַל

הקמתו וביטול הנדר: **אָפֿ'ל**
 כלומר במקום הפר שטס
 וְהַשְׁלֵט בִּי יוֹם עַל אֹתוֹ
 הוצאת לחם ונשאלת לו
 אֵלֶּם לַחֵם יוֹמָא לְהִסְרִי
 בְּתוֹ יֵהּ מוֹתֵר הוֹאִיל וְאִי
 נִשְׁלִיג עַל הַקֶּסֶס. בְּתוֹמֵ
 וְכֵן: **קִיִּים לִיכִי קִיִּים לִיכִי.**
 וְעֵינֶה: **מֵסוּל.** כלומר קִיִּים
 וְאִי: **פֿ'ס דָּאָמֵר רֵבֵא.**
 גַּלּא אוֹרֵל שְׂבוּעָה כִּי דָאָמֵר
 וְיֵהּ הִי"ג אֵם נִשְׁאֵל עַל הַקֶּמָה
 וְיֵהּ **וְדוֹדֵר אָמֵר מוֹתֵר לִיכִי.**
 כִּדִּי דְּדוֹר רֵאשׁוֹן וְלֹא מוֹתֵר
 קֶמָה וְקִיִּים הַהִפְרָה אִי: **לֹא**
 ת"ש
 מַפְרָשׁא דֵּה מֵאִי דִּלִּימֵחוּ לִי.
 קִיִּים לִיכִי שְׁעָה וּמוֹתֵר לִיכִי

[illegible]

הוא רצא אל נשאל על הראשונה חייב
קיים יוצי קיים חל לבי מחשיל על הראשון: קיים יוצי ומשור יוצי
במחלה ושיב לא מחול הפרה ואפילו לרבי יוצי דאמר אף בנמר דבדיו אלס
לה ושלמים אבל הכא דאי אפשר לחול זה אחר זה מודה רבי יוצי דאמרין פס

סיק הכעל לשמוע עד שמה חוזר
אז דקמני חוזר לא שיחזור להפך
אז אלא להבי מני חוזר משום שכבר
חלקו של בעל ובהבי סגי ואין צריך
ויחזור ויפיר חלק עצמו משום דכיון
ואיבו לא מה אש"ג דמיא ליה בעל
אז בעולה הפסד דאז: אמר רבי

[illegible]

קאי וכיון דקליס ליה חלקו על צעל בשאלא נחארסא לאחר אצל נחארסא ורון מפירן נדריה דנחתיא לקמן ודף י"ד. הדין הוא פירושא דהאי שמעתא לבצען טובא מיני דלא נהירי ואלא נהו: ועי רבא עי שאלא בנאס. על ההקס מי מזי מפר זו ביום או י מפר דלא גרע משמיקא: ואי' ר או אין שאלא. נדרא צעיי אצל נחארסא ההקס צעין גרעא הוא אצל יז עי שאלא בצפר משום דהפרה

קמן (ו): שמי הכה דאמר קראי' איש
לכל הקס בזה לכלל הפר לא בזה לכלל
הכי כפי חז"ל דיש שאלה בהקס
שיבא ביה שאלה איש הכי אמרינן
ואו דלמא נחלתא הדפסרה דלא חויה
מי יוחנן דלענין שאלה לא איחזקו:
וי וישאל על הקמה הראשונה מהו.
הקמה שניה משומיה לא חיילא
היא ששאל לא חיילא היינו משום
קמייתא דלא שבה לא ליה לנתיבא
לא משכחא בנתיבא רוחא וחילא:
הראשונה שניה חלה עליו. לעיל
אמר רבא אחתמיתין דשבעה שאל
מי מי משלבי איסקא קמייתא שניה
מופר לשיב ולא סיחול הקמה אלא
הנהך ביה ונחמי' דפשטיין דה
חילא דממ"י אי הדפסר חילא הקמה
מי התם שנתן קצבה להקמה והדפסר
אבל

[illegible]

וחול' התקפה אלא אם כן תחול' הפרה כהו. ולא
וחול' תדויוהו הגי מילי גבי עולה ושנמים דיכולין
ין ראשון:

עין משפט
גר מצוה

ז א מ"י ס"ח מהלכות
 נדרים הלכה יט סמג
 לאוין רמב"ט טו"ש"ע י"ד
 סימן רל"ג סעיף טו:
 י ב (מ"י שם ה"ל ט)
 טו"ש"ע שם סעיף ה:
 יא ג מ"י שם פ"ג ה"ל כ
 טו"ש"ע שם סעיף מטו:
 יב ד מ"י שם הלכה כג
 טו"ש"ע שם סעיף ג:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות

אמר רבי נתן הן הן דבר
ב"ש אכל סופא אכל
והוא אכל וזו אכל להפר
האב ש"מ לביש מינו נח
ח משפר חלקו וקורא
הענין בדקלא הוראם
לאב וביה שמי חוראם
קורא הוראם דאב וחד
גיהוה הוא הוראם און ויטל
הענין להוראם לאב דאב
למינו מינו און לא אכל
לעל ריח דביה פליט
זו חוראם הוראם הענין
ומה דאמר חוראם ב"ש
אחרים חוראם ויטל להפר
קורא הוראם ענין חוראם
בין [תורגומן] הוראם וזו
דאב חוראם אכל סופא
זו אכל גרדא חוראם מינו נח
ונאמר דר חובז וחובז
לעל חוראם דאב ויטל
לפר לאב חוראם מינו נח

אם אחר קיים ליכי ומספר
חול שניהם אף זה אחר זה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones